

டாக்டர்களுமா சுயமரியாதையை எதிர்க்க வேண்டும்?

கால் வீங்கி விட்டால் அந்தக் கால்போல் வெள்ளி யால் செய்து, கடவுளுக்குச் செலுத்துகிறேன் என்பார்கள். கடவுளின் பெயரால் அந்த வெள்ளிக் காலை அபகரிக்கும் சிலர் சுயமரியாதையை எதிர்ப்பது சரி. கடவுள்மேல் பாரத்தைப் போட்டு நாளைக் கழித்ததால், கால்வீக்கம் அதிகரிக்க குற்றயிரும் குறைப்பிணமுமாய்த் தங்களிடம் வந்து உயிர்ப்பிச்சை கேட்பதை அறிந்துள்ள டாக்டர் களுமா சுயமரியாதையை எதிர்க்க வேண்டும்? சுயமரியாதை, மூடநம்பிக்கை வேண்டாம் என்றுதானே சொல்லுகிறது. காது செவிடாயிருந்தால் சமாதியைச் சுற்றி வந்து காணிக்கை செலுத்தினால் தீர்ந்துவிடும் என்பார்கள். சமாதிக் குருவின்பேரால் மக்களிடைக் காசைப் பறிக்கும் சிலர் சுயமரியாதையை எதிர்ப்பது சரி. காது மத்திமத் திற்கு உடனே செய்ய வேண்டிய சிகிச்சையை யறிந்துள்ள டாக்டர்களுமா சுயமரியாதையை எதிர்க்க வேண்டும்?

சுயமரியாதை, “செத்த பிறகு சிவலோகம் வைகுந் தம் சேர்ந்திடலாமென எண்ணியிருப்பார் — பித்தமனிதர் அவர் சொல்லும் சாத்திரம் பேயுரையாம் (பாரதி) என்றும், செத்துப்போன மனிதனால் உயிரோடிருக்கும் மனி தனுக்கு ஆவதொன்றுமில்லை யென்றுந்தானே சொல்லு கிறது?

பெண்களுக்கு ஏகதேசம் ஏற்படும் மயக்கத்தைப் பேய் பிடித்ததாய் எண்ணி மந்திரவாதி என்பவனை

அழைப்பதுண்டு. அவன் அப்பெண்மணியைப் படாதபாடு படுத்திப் பாராங்கல்லையும் சுமக்க வைத்துச் சித்திரவதை செய்வதுண்டு. மந்திரத்தின் பேரால் வயிறு வளர்க்கும் சிலர் சுயமரியாதையை எதிர்ப்பது சரி. பெண்களின் மயக்கம் சிகிச்சைக்கு உட்பட்டதென்று அறிந்துள்ள டாக்டர்களுமா சுயமரியாதையை எதிர்க்க வேண்டும்?

சுயமரியாதை “மந்திரத்தாலே எங்கும் கிளியே மாங்கனி வீழ்வதுண்டோ?” (பாரதி) என்றும், பகுத்தறிவை விருத்தி செய் (பாரதி) என்றுந்தானே சொல்லுகிறது?

பெருவியாதி பூர்வ ஜென்மத்தில் செய்த பாவத்தால் வருவது என்றும் அது தீராது என்றும் சொல்லுவதுண்டு. முன் பிறப்பு, மறு பிறப்பு என்னும் இவைகளைக் கற்பித்து இவற்றின் மூலம் தானம் வாங்கிப் பிழைக்கும் சிலர் சுயமரியாதையை எதிர்ப்பது சரி. பெரு வியாதிக்குப் பாஸ்தரின் முறையைக் கையாண்டு பயன் கண்டுவரும் டாக்டர்களுமா சுயமரியாதையை எதிர்க்க வேண்டும்?

முன்ஜென்மம் என்பது முடிச்சுமாறிகள் பேச்சு என்றுதானே சுயமரியாதை சொல்லுகிறது.

பலநாளாய் வியாதி யனுபவிப்பவன் பிறகாவது டாக்டரை நம்பாமல் தலைவிதியென்று சொல்லிச் சாகுமட்டும் சிகிச்சை செய்து கொள்ளுவதில்லை. தலைவிதியென்பதைக் கட்டிவிட்டு அதற்குச் சாந்திகள் செய்வதன் மூலம் வயிறு வளர்க்கும் சிலர் சுயமரியாதையை எதிர்ப்பது சரி. வியாதியைத் தீர்ப்பதில் நம்பிக்கையுள்ள டாக்டர்களுமா சுயமரியாதையை எதிர்க்க வேண்டும்?

தனது நன்மைக்கும் தீமைக்கும் தானே காரணமின்றித் தலைவிதி யென்பது ஒன்றுமில்லையென்றுதானே சுயமரியாதை சொல்லுகிறது?

பிள்ளை இல்லாதவள் தன் நாயகனோடு காசியாத்திரை ராமேஸ்வர யாத்திரை முதலியவைகட்குக் கடன் வாங்கியாவது செல்வதுண்டு. புராணங்களைச் சொல்லி மக்கள் பணத்தைப் பிடுங்குவதோடு அவர்களின் சிந்தனா சக்தியையும் கெடுக்கும் சிலர் சுயமரியாதையை எதிர்ப்பது சரி. பிள்ளையில்லாமலிருப்பதற்குக் கருவிகள் பலஹீனப் பட்டிருப்பதும் கருஸ்தானம் அசுத்தமாயிருப்பதுமே காரணம் என்று அறிந்து அதற்கான சிகிச்சையிலும் நம்பிக்கை கொண்டுள்ள டாக்டர்களுமா சுயமரியாதையை எதிர்க்க வேண்டும்?

புராணங்கள் பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாதவை என்று தானே சுயமரியாதை சொல்லுகிறது.

பெண்களைச் சிறுவயதில் மணம் செய்து கொடுக்கிறார்கள். அதனால் பெண்களின் அங்கங்கள் வளர்ச்சியடையுமுன் கர்ப்பம் தரித்து விடுகிறது. குழந்தை வெளியாவது முடியாமல் நேரும் கஷ்டம் கொஞ்சமல்ல. பால்யப் பெண்ணின் வயிற்றில் துடைப்பக்குச்சிக் குழந்தைகளே பிறக்க முடியும். மேலும் புஷ்பவதியாகுமுன் புணர்ச்சி செய்தும் நாயகன் ஆபத்தை உண்டாக்குகிறான். பால்யத்தில் மணம் செய்வது மதக்கட்டளை யென்று மதத்தின் பேரால் வயிறு வளர்க்கும் சிலர் சுயமரியாதையை எதிர்ப்பது சரி. பால்ய மணத்தால் ஏற்படும் தீமையை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் அறிந்துள்ள டாக்டர்களுமா சுயமரியாதையை எதிர்க்க வேண்டும்?

விதவா விவாகம் தேவையென்றுதானே சுயமரியாதை சொல்லுகிறது.

எங்கள் மதமே உத்தரவு கொடுத்திருக்கிறதென்றும் பாவாடைராயனும், காத்தவராயனுமாகிய கடவுள்களே சாராயத்தையும், கள்ளையும் குடிக்கின்றன என்றும் உலக பந்தத்திலிருந்து (உலக பந்தங்களிலிருந்து) நீங்கி மணம் கலக்கமற்றிருக்கக் கஞ்சா அபின் முக்கியமென்றும் சொல்லி அவைகளால் சாகிறதுண்டு. மக்களின் பகுத்தறிவைத்

தொலைத்துத் தாங்கள் சொல்வதையே கண்ணை மூடிக்கொண்டு நம்பவைக்கும் சுயநலமுள்ள சிலர் சுயமரியாதையை எதிர்ப்பது சரி; லாகிரி வஸ்துக்கள் மனிதரை வதைப்பவை என்பதை ஆராய்ந்தறிந்துள்ள டாக்டர்களுமா சுயமரியாதையை எதிர்க்க வேண்டும்? மதுவை விலக்கு என்றுதானே சுயமரியாதை சொல்லுகிறது?

வைசூரி என்னும் கொடிய நோயை அம்மை (மாரியம்மை) என்னும் ஒரு கடவுள் என்றும் விஷபேதி என்னும் மகா கொடிய நோயைக் காளியாயி கோபத்தால் கொடுக்கும் ஒரு கரண்டி விளக்கெண்ணெய் என்றும் சொல்லி இதற்காகக் கும்பம் வைத்து இரவெல்லாம் அண்டை அயலிலிருப்பவர்களையும் தூங்கவிடாமல் தாமும் தூங்காமல் கூட்டம் கூடிச் சத்தமிட்டு ஜீரணமாகாத நேரமாகிய 12 மணிக்குக் கடலைச் சுண்டலையும் விநியோகம் பண்ணி 100க்கு 5வீதம் தூக்கிய காலராவை 100க்கு 100 ஆக உயர்த்தியும் அம்மை வார்த்த வீட்டார் அடுத்த வீட்டாருக்கு அம்மையைத் தொத்தவைக்க மாவு கொடுத்து விருத்தி செய்தும் வருவதுண்டு. காலராவுக்கும் வைசூரிக்கும் சர்க்கார் மருந்து மருந்தென்று வீடு வீடாய் போய்க் கொடுக்கும்போதும் அம்மை வைப்பவர் அம்மை வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்றபோதும் அதிலிருக்கும் நன்மையறியாமல் கொலைகாரனைக் காணுவதுபோல் அலறி நடுங்குவதுண்டு. எங்கள் குடும்பத்தில் அம்மை வைத்துக் கொள்ளும் வழக்கம் கிடையாது என்பதுண்டு. பழமை பழமை என்று பழமையின் பேரால் புதிய காசைப் பறிக்கும் சிலர் சுயமரியாதையை எதிர்ப்பது சரி. காலராவும் அம்மையும் தொத்துநோய் என்றும் கொடிய நோய் என்றும், அசுத்தத்தை நீக்குவதன் மூலம் அவைகளை வராமல் தடுக்கலாம் என்றும் அறிந்துள்ள டாக்டர்களுமா சுயமரியாதையை எதிர்க்க வேண்டும்?

பழமையின் பேரால் அநுஷ்டித்துவரும் ஆபாசங்கள் ஒழிய வேண்டும் என்றுதானே சுயமரியாதை சொல்லுகிறது?

கிறிஸ்தவனுடைய அறிவு ஆற்றல்களை இந்து ஒப்புக் கொள்ளான். இந்துவைக் கிறிஸ்தவன் அஞ்ஞானி என்கிறான். மகம்மதியன் வேறு எவனையும் ஒப்புக் கொள்ளுவதில்லை. அவனையும் எவனும் ஒப்புக் கொள்ளுவதில்லை. ஜாதிகள் ஒரு பக்கம், தீண்டாதவன் தொடாதவன் பொது மக்களின் மலத்தைத் தின்னும் பன்றிபோல் ஆபாச வேலை செய்தாலும் உயர்ந்த ஜாதி மற்றொரு பக்கம். இப்படியெல்லாம் மக்களை ஒன்றுக்கும் ஆகாதபடித் துறல்விக்காய் மூட்டையாய்ச் செய்து மதமென்றால் என் உயிரையும் விடுவேன் என்று வெறிபிடிக்க வைத்து இதற்காக வம்பும் வழக்கும் தொடுக்கவிட்டு மதத்தின் போர்க்களத்திற்குக் கைகாட்டி மரங்கள்போல் செச்சையையும் சிலுவையையும் சாம்பலையும் மண்ணையும் அணிய வைத்ததோடு சிலரை மொட்டையடித்து அங்கங்களையும் அறுக்க விட்டுக் கடவுள்கள் வேடிக்கை பார்க்கின்றன என்று நம்புகிறார்கள். கழுதைகளின் வாலில் சீனா டபாஸ் கட்டுக்களைக் கட்டிக் கொளுத்திவிட்டு அந்தக் கழுதைகளைத் தன் கண்ணாடித் தொழிற் சாலையின் உள் ளையும் விட்டதுபோல் அமைதியோடு வாழவேண்டிய உலகத்தில் மதம், ஜாதி முதலியவைகளைக் கடவுள் விட்டு வெருட்டுவாரா? அப்படி வெருட்டுவது கடவுள் வேலையாயிருக்குமா என்றால் அட்டே நாஸ்திகனே என்று சொல்லிவிடும் படுபாமர மக்களை மரக்கட்டைகளாக்கி அதன் மூலம் அவர்கள் உழைத்துச் சம்பாதித்த பணத்தில் வயிறு வளர்க்க நினைக்கும் சிலர் சுயமரியாதையை எதிர்ப்பது சரி. மகம்மதியனுக்கும் கிறிஸ்தவனுக்கும் இந்துவுக்கும் தாழ்த்தப்பட்டவனுக்கும் உயர்சாதிக்காரனுக்கும் ரத்தத்திலும் உள்வெளி உறுப்புக்களிலும் மூளையிலும் ஒருவித வித்தியாசமும் இல்லையென்று மனித சரீரத்தை உள்ளும் புறமும் ஆராய்ந்த டாக்டர்களும் சுயமரியாதையை எதிர்க்க வேண்டும்?

மதம் வேண்டாம், ஜாதி வேண்டாம். இவைகளின் அடையாளங்கள் வேண்டாம் என்றுதானே சுயமரியாதை சொல்லுகிறது?

பெற்றோர் என்பவர் தமது பிள்ளைகட்கு தாய் தந்தையர்கள்; ஆடவரும் பெண்டிருமாகிய டாக்டர்களோ அச்சமுகத்திற்கே தாய் தந்தையாவார். அங்ஙனமிருக்க அநுதினமும் சுயமரியாதைக் கொள்கைகளை நடவடிக்கைகளை அறிந்து அனுசரித்து வரும் டாக்டர்களுமா எதிர்க்க வேண்டும்?

நவீன முறையில் வைத்தியம் பயின்றவர்கள் அந்தப் பயிற்சிப் புத்தகத்தில் சுயமரியாதைக்கு விரோதமான வரிகள் ஒன்றையும் காட்டமுடியாது. சுயமரியாதைக்கு விரோதமாக ஒரு டாக்டர் தமது சுகாதார போதனையை மக்களுக்குச் சொல்லுவதென்றால் அது “ஆஸ்பத்திரி களையெல்லாம் இடித்துப் போடுங்கள்” என்ற வார்த்தை யாகத்தான் இருக்க முடியும். இதைக் கவனித்தால் சுய மரியாதை வாத்தியார்களாகிய டாக்டர்கள் சுயமரியாதையை எதிர்ப்பது மேலுக்கே.

—புதுவை முரசு, 23.3.1931.

துக்கடா-பக்கடா

கிறுக்கன் கூறுவது

டில்லியில் காந்தி - இர்வின் சம்பாஷணை நடந்து கொண்டிருந்த காலத்தில் ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் 'கடவுளை'ப்பற்றி நமது காந்தி அவர்கள் ஓர் புதிய மூட்டையை அவிழ்த்து விட்டிருக்கிறார். அதாவது "சூரியன் இருப்பது எப்படி உண்மையோ, கடவுள் இருப்பது (?) காந்தியும் - கடவுளும் எப்படி உண்மையோ அதைப்போல் டாஷ் டாஷ் டாஷ்" என்று கூறியிருப்பதாகப் பத்திரிகைகளில் நான் படித்தேன். 'கடவுள் இருப்பது எப்படி உண்மையோ அதைப்போல்' என்று அவர் கூறிவிட்டுப் பிறகு அவர் என்னென்னவோ 'இயம்பியிருந்தார். அதன் பிறகு அவர் என்ன சொல்லியிருந்தாலும் இருக்கட்டும். அதைப்பற்றி நான் இங்கு விஸ்தரிக்கவோ குறிப்பிடவோ விரும்பவில்லை. கடவுளுக்கும் 'சூரிய'னுக்கும் ஒற்றுமை காட்டி அவர் பேசியிருப்பதை மட்டில் நான் இங்கு எடுத்துக் கொள்கிறேன். சூரியன் இருப்பது எப்படி உண்மையோ, அதைப்போல கடவுளும் இருக்கிறார் என அவர் குறிப்பிட்டிருப்பதை எண்ண எனக்குச் சிரிப்பும் காந்திஜியின் அறிவுக்கு அநுதாபமும் ஏற்படுகின்றன. சூரியன் இருப்பதை எவரும் மறுப்பதற்கில்லை. ஏனென்றால் அது காணக் கிடக்கும் பொருள். ஆனால் 'கடவுள்' இருக்கிறார் என்பதிலும் அப்படியா? கண்ணுக்குப் புலனாகக் காணோம்; மனதுக்கும் எட்டக் காணோம். இப்படியல்லவா ஓர் கடவுள் இருக்கிறது? இது சாமானியருக்குக் கூடவா விளங்கும்? இப்படியிருக்கும்போது சூரியனோடு

கடவுளைப் பிணைத்துக் கூற நமது மகாத்மாவுக்கு எப்படித்தான் மனந் துணிந்ததோ தெரியவில்லை. இதற்கு முன்னர் பல தடவைகளில் காந்திஜி 'நான் இன்னும் கடவுளைக் காணவில்லை. ஆனால் காண்பதற்கு முயன்று வருகிறேன்' என்று கூறியிருக்கிறார். ஆனால் டில்லியில் காந்திஜி சூரியனையும் கடவுளையும் ஒற்றுமைப்படுத்திப் பேசியிருப்பது ஒருக்கால் முதுமையின் கோளாறாக இருக்கலாமா என்று நினைக்கிறேன்.

கடவுள் நம்பிக்கையுடையவர்கள் எல்லாரும் பொதுவாகக் கடவுளுக்குப் பல திறத்தான பிரார்த்தனைகள் செய்து கொள்கிறார்கள். முக்கியமாக இறவாமல் நெடுங்காலத்திற்கு வாழவும் பிணியின்றி இருக்கவும் அவாக்கொண்டு அதற்குப் பெரிய பெரிய வேண்டுதல்களையும் பிறவற்றையும் செய்து கொள்கிறார்கள். மிகவும் முக்கியமாக வியாதி வாய்ப்பட்டிருக்கும்போது வியாதியினின்று விடுபட வேண்டுமெனக் கோரிப் பலத்த பிரார்த்தனைகளைச் செய்கிறார்கள். “ஆண்டவரே! நாயகனே! அப்பனே! என் அப்பா பிழைக்கும்படி நீ செய்ய வேண்டும். அவர் இறவாமலிருக்க வியாதியை நீக்கிவிட வேண்டும். பிரார்த்தனை—அப்படி நீ செய்து விடுவாயானால் நான் இரட்டைக் கடாவெட்டிப் பொங்கலிட்டு மாவிளக்கேற்றி, ‘அது படைத்து’ இது செய்து உன் பசியை நிவர்த்திப்பேன். வெள்ளிதோறும் உன் சந்நிதிக்கு வருவேன்” என்றும் இன்னும் பலவாறாகவும் ஒருவர் தம் தந்தை பிணிவாய்ப்பட்டிருக்கும்போது பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுதல் நம் நாட்டில் சர்வ சாதாரணமாக எல்லோரும் கண்ட விஷயம். சிலர் கடவுளுக்கு அறிக்கைகளும் விண்ணப்பங்களும் வேண்டுமோள்களும் விடுவார்கள்.

இப்படிப் பிரார்த்தனை செய்வது சரியா? இப்படிப் பிரார்த்தித்துக் கொண்ட பிரார்த்தனைகள் கடவுளால் நிறைவேற்றி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா? என்பது பற்றி இரண்டொன்று இயம்ப இச்சிக்கின்றேன்.

முதலாவதாக ஓர் முக்கிய விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதாவது ஜீவப் பிராணிகள் செய்த கர்மத்தின்படியே பலனை யடைந்து வருகின்றன - வருகின்றனர் என்று சாஸ்திரங் கூறுவதாக நான் எப்பொழுதோ படித்த ஞாபகம். அது உண்மையானால் (ஆஸ்திகர்கள் தடையில்லாமல் அதை ஒப்புக் கொள்ளவே வேண்டும்) கடவுளிடம் பிரார்த்திக்க முயல்வது தப்பென்றே ஏற்படுகிறது. ஒவ்வொருவருடைய பிறப்பிலிருந்து இறப்பு வரை இன்னவிதமாக இருப்பார் எனக் 'கடவுளே' தலையில் எழுதிவிடுகிறார். அப்படி இருக்கும்போது (நான் நம்பவில்லை. ஆஸ்திகர்கள் நம்பித்தானாக வேண்டும்) கடவுளிடம் பிரார்த்திக்கப் புகுவது கர்மத்தை நம்பாததையும் கடவுள் கருத்தை உணர்ந்து நடவாததையுமன்றோ மெய்ப்பிக்கின்றன. எனவே என் போன்றவர்களை நாஸ்திகர் என்று கூறும் இந்த 'அறிவாளிகளே' பிரத்தியக்ஷமான நாஸ்திகர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை நண்பர்கள் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும். (என் போன்றவர்களை நாஸ்திகர் என்று அவர்கள் கூறுவதைப் பற்றி எனக்கு வருத்தம் 'கிருத்தம்' கிடையாது. ஆனால் அளவிற்றத ஆனந்தமே அடைகிறேன். ஆனால் அவர்கள் 'சூஸ்திரர்களா'க நடந்து கொண்டு என்போன்றவர்களை நாஸ்திகர்கள் என்று கூறலே சரியாகும் என்பது என் கருத்து) அது நிற்க. இறவாமலிருக்கக்கோரி அவர்கள் பிரார்த்திக்கிறார்கள் அவை பலித்திருக்கின்றனவா என்பதைப்பற்றி இனிக் கவனிப்போம்.

லண்டன் சர்வகட்சி மகாநாட்டுக்குச் சென்றிருந்த மௌலானா முகமதலி பிணியாய்ப்பட்டிருந்தபோது, இந்தியாவில் உள்ளவர்களில் அநேகர் மௌலானா முகமதலி பிணியினின்று நீங்கும்படி திருக்கருணை பாலிக்க வேண்டும் எனக் கோரி, செய்து கொண்ட பிரார்த்தனைகளும் மந்திரங்களும் படைப்புகளும் அநேகம். அவ்வண்ணமாக எவ்வளவோ தயவாகக் 'கடவுளை'ப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருந்தும் அந்தக் 'கருணாநிதியாகிய கடவுள்' முகம

தலியைப் பிணியினின்று நீங்கும்படியோ பிழைத்துக் கொள்ளும்படியோ செய்யாமல் 'தனது இருப்பிடத்திற்கே அழைத்துக் கொண்டார்!' அதன் பிறகு பண்டித மோதிலால் நேரு வியாதியாயிருந்த போதும் அதே மாதிரி! ஏன், அதைவிட மேலாகவே பலராலும் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளப்பட்டது. அதுவாவது கடவுளால் கவனிக்கப்பட்டதா? இல்லை என்பது உங்கள் எல்லோருக்கும் தெரிந்ததே. இவை பத்திரிகை உலகில் வெளிவந்தவை. ஆனால் பத்திரிகை உலகிற்குத் தெரியாமல் நடந்திருக்கும்—நடந்து வரும் பிரார்த்தனைகள் கணக்கற்றவை. அவைகளும் விசாரித்துப் பார்ப்பின் கடவுளால் நிராகரிக்கப்பட்டிருப்பதாகவே தெரியலாம். இரண்டொருவர் பிழைத்திருந்தால், அது பிரார்த்தனையின் பயனாக இராது. ஆனால் அதன் காரணம் அநேகமாக டாக்டராகவே இருப்பார். ஆகக் கூடி நான் விரும்புவதெல்லாம் 'கடவுளிடம் பிரார்த்திப்பதைவிட வைத்தியரிடத்தில் பிரார்த்தித்துக் கொண்டால் பெரிதும் நன்மையை அடையலாம்' என்பதுதான். கடவுளை நம்புகிறவர்கள் கடவுளைப் பிரார்த்திப்பது பெரிய முட்டாள் தனமாகும். ஏனென்றால் கடவுளுடைய அநுமதிப்படியும் விருப்பத்தின்படியுமே ஒருவருக்குப் பிணி உண்டாகிறது என்று ஆஸ்திகச் சட்டம் அறைவதால்தான். ஆனால் கடவுளை நம்புவதை ஒழித்தவர்கள் வைத்தியத்தின் மூலம் பிணியை நீக்க விரும்பின் அது சரியே!

—புதுவை முரசு 30.3.1931; பக். 8-9

திரும்பிப்பார்! முன்னேறு!

திருந்திய வயற்புறத்தில் திருந்தாத காட்டு நிலத்தைக் காணுகிறோம். அந்தக் காட்டு நிலம்போல் ஒரு காலத்தில் இத்தனை பெரிய உலகமும் இருந்தது. அப்போது ஒரு குடும்பம் மற்றொரு குடும்பத்தைச் சந்திக்கவும் வசதியில்லை. இதனால் ஒருவன் தனக்குள்ள அறிவானது வளர்ச்சியடையாத நிலையில் இருந்தான். அதன்பின் ஒரு வீதியினர் மற்றொரு வீதியினரைக் கலந்து கொள்ளும்படி, பாதைகள் ஏற்பட்டன. பாதைகள் சீர்திருத்தச் சீர்திருத்தக் கிராம மக்கள் மற்றொரு கிராமத்து மக்களிடம் சம்பந்தம் அடைந்தனர். இந்த நிலையில் மக்களோடு மக்கள் சம்பந்தம் பெருகப் பெருக மக்களறிவு பெருகிற்று.

ஒரு கிராமம் மற்றொரு கிராமத்தை மாத்திரம் அறிய முடிந்த அந்நாளில் பொதுமக்கள் அறிவு எவ்வாறு இருந்தது? ஒரு மாகாண பெருமக்கள் மற்றொரு மாகாணப் பெருமக்களிடம் சம்பந்தமடைந்த நடுக்காலத்தில் பொதுமக்கள் அறிவு எவ்வாறு இருந்தது? தேசப் பெருமக்கள் ஒருதாய் வயிற்றுப் பிள்ளைகள் என்ற நிலையில் வந்த இந்நாளில் தேசப் பெருமக்களின் அறிவு விசாலமுடையதே யாகும்.

பண்டைக் காலத்தில் ஓரிடத்தில் வாழ்ந்த ஒரு நூறு மக்கள் கல்லைக் கல்லோடு மோதிக் கல்லுடைத்துக் கல்லின் கூரான பாகத்தால் கிழங்கு தோண்டியுண்டும், மற்றோரிடத்து மற்றொரு நூற்றுவர் கரும்பைக் கையா

லுடைத்துப் பல்லால் சாறு பிழிந்துண்டும் வந்தனர். இதில் முதல் நூற்றுவர் மற்ற நூற்றுவரின் சம்பந்தம் பெறாத வரை செயலில் முன்னேற்றம் அடைவது வழி இல்லை.

அறிவு பெற வழியில்லை. இருவகையினரும் சம்பந்தம் பெற்ற பின்னரே கல்லுருளையால் கரும்பு பிழிந்து சாறுண்ணும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கும். ஒருவன் மற்றொரு வனிடம் சம்பந்தம் பெறுவதென்றால், அறிவு, குணம், செயல், வாழ்க்கை முறைகளில் ஒன்று படுவதேயாகும். ஒருசார்பு மக்களிடை மூடத்தனமே இருக்கும் என்றாவது, மற்றொருசார் மக்களிடை அறிவுடைமையே இருக்கும் என்றாவது எப்போதும் எங்கும் யாராலும் சொல்ல முடியாது. இப்படி எண்ணிப் பண்டை நாள் முதல் இந்நாள் வரை தனித்தனி வாழ எண்ணியிருப்பாரா? இருப்பினும் அவ்வெண்ணம் வீழ்ச்சி பெற்றதாலேயே இன்றைக்குள்ள இத்தனை அறிவாவது தேசமக்களுக்கு ஏற்பட்டது.

கிராம சம்பந்தமான விதைத்தல், அறுத்தல், மாடு மேய்த்தல் முதலிய கிராமியமும் நகரச் சம்பந்தமான நாடு காத்தல், கல்வி வளர்த்தல், பொதுமை ஓம்பல் முதலிய நாகரிகமும் சம்பந்தப்பட்டதான சம்பதியே (சம்பத்து) இந்நாள் நாம் அடையும் சம்பந்தி என்பதும் பொய்யல்ல. இந்நாட்டில் நாம் அடைந்துள்ள சம்பத்து அதிகமில்லை என்று வருந்துகிறவர்கள் இந்நாட்டுப் பெருமக்கள் அனைவரும் தங்கள் குணம் செயல் அறிவு வாழ்க்கை முறைகளில் தக்கபடி சம்பந்தம் கொள்ளவில்லையென்று வருந்த வேண்டும். நகரமும் நகர சம்பந்தமான நாகரிகமும் கிராமமும் கிராம சம்பந்தமான கிராமியமும் சம்பந்தப்படுவது தான் சம்பத்து என்பதன்று. குறிஞ்சி, நெய்தல், மருதம், முல்லை, பாலை முதலிய ஐவகை நிலத்து மக்களும் குளிர்தலை மக்கள் சுடுநிலை மக்கள் என்ற இருநிலை மக்களும் உயர்நிலை மக்கள், தாழ்நிலை மக்கள், நடுநிலை மக்கள், என்ற பலவகை மக்களும் மதமக்கள் சாதிமக்கள், குல மக்கள், குருமக்கள், சீட மக்கள், ஆளுமக்கள், அடிமை மக்கள் ஆகிய அனைத்து மக்களும் சம்பந்தம் அடையும்

போது உலக சம்பத்து உண்டாகும். உலகத்தின் லக்ஷியம் உலக சம்பத்தையடைவதே. தேச சம்பத்தானது உலக சம்பத்தை லக்ஷியமாக உடையது.

இதனால்தான் நான், ஒரு மனிதன் இந்த நிலையிலிருந்து கொண்டு அறிவு ஆற்றல் வாழ்க்கை முறைகளில் முன்னேறுவதற்கான விதத்தை அறியவேண்டுமானால் அவனை இந்த நிலைக்கு அனுப்பிய பழைய நிலையைத் திரும்பிப் பார்த்தாலே போதும் என்று சொல்லுகிறேன். திரும்பிப் பார்த்தால் என்ன தோன்றும்? அதோ முதற்காலத்தில் ஒருவனுக்கும் மற்றொருவனுக்கும் சம்பந்தம்! ஓரிடத்து மக்களுக்கும் மற்றோரிடத்து மக்களுக்கும் சம்பந்தம்! ஆரம்ப முதல் நீண்ட காலம் பெருமக்கள் சம்பந்தம் அடைந்து அறிவு ஆற்றல் வாழ்க்கை முறைகளில் உயர்வு பெற்றதற்குரிய அடையாளங்கள் தெரிகின்றன.

அதோ பார் இடைக் காலத்தின் காட்சி! அறிவு, குணம், செயல், வாழ்க்கை முறைகளில் மக்கள் அனைவரும் பேதமின்றித் தமது தோளோடு தோள் கோத்து ஆட நினைப்பதற்கிடையில் மதத்தடை சாதித்தடைகள் குறுக்கிட்டு மறியல் செய்வது தெரிகிறது. மக்கள் தமது லக்ஷியமாகிய சம்பந்தம் இவைகளையடைய முடியாமல் தவிப்பது தெரியவில்லையா? அதோ மற்றொரு சந்தர்ப்பம்! அதோ அத்தடைகள் முறிபடுகின்றன. மக்கள் பரஸ்பரம் சம்பந்தப்படுகின்றனர்.

ஆயினும் மூடப் பழக்க வழக்கங்கள் தடிப்புப் பெற்று வருகின்றன. பார்! எனினும் இன்றைய நிலையை நீ எத்தனை தடைகளை உடைத்துக் கொண்டு வந்தடைந்தாய்! இனி முன்னேற எந்த முறையை அனுசரிக்க உத்தேசம்? தடைகளை இடறு! கடவுள் பெயராலும் மதத்தின் பெயராலும் சாதியின் பெயராலும் முட்டாள்தனத்தாலும் பேதப்படாதே! உலக மக்களிடம் சம்பந்தம் செய். சம்பந்தத்தையடை! வாழ்ந்து போ.

சுயமரியாதைக்காரர்களே! தோலைந்து போய்விடுங்கள்!

—(ஆஸ்திகர் சொல்கிறார்கள்)—

இந்துக்கள் சொல்லும் கடவுளும், கிறிஸ்தவர்கள் சொல்லும் கடவுளும், மகம்மதியர்கள் சொல்லும் கடவுளும் அதோ பாருங்கள் வானத்தில் குஸ்தி போடுகிறார்கள்! இதோ உலகத்தில் பாருங்கள். அம்மூன்று கட்சிக்காரர்களும் சண்டை போடுகிறார்கள். 'ஆட்டிவைத்தால் ஆரொருவர் ஆடாதாரே' என்பது போல் கடவுள்களின் செய்கைபோல உலக மக்களின் செய்கைகள் இருப்பதில் ஆச்சரியம் என்ன? மதம் வேண்டாமென்று சொல்ல முடியுமா. அதோ பாருங்கள்! வானத்தில் மூன்று கடவுள்களின் யுத்த கூடாரங்கள்! இதோ பாருங்கள்! பூமியில் மூன்று கட்சிக்காரர்களின் கோயில்கள்! கோயில்கள் வேண்டாமென்பது பொருந்துமா? அதோ பாருங்கள், வானத்தில் மூன்று கடவுள்களின் சேனைத் தலைவர்கள்! இதோ பாருங்கள் பூமியில் மூன்று கட்சிகளின் வேத புத்தகங்கள்! வைதிக சாஸ்திரங்கள் வேதப் பிரமாணங்களை அசட்டை செய்யலாமா? அதோ பாருங்கள் வானத்தில் மூன்று கடவுள்களின் சேனைகளும் மாறி மாறித் தங்கள் எதிரிகளின் ஊர்களை நாசமாக்குகின்றன! இதோ பாருங்கள் பூமியில் மூன்று கட்சிகளும் எதிரிகளிடம் போய்ப் பிரசாரம் செய்கிறார்கள்! மதப்பிரசாரத்தை எப்படி எதிர்க்கலாம்? அதோ பாருங்கள் வானத்தில் மூவர்களின் யுத்தத்தால் ஏழைகளுண்டாகிச் சாப்பாட்டுக்கு வழியில்லாமல் தவிக்கிறார்கள்!

இதோ பாருங்கள்! பூமியில் ஏழைகள் அதிகப்பட்டு, தோட்டக் கூலிகளாகக் கப்பலேறக் கங்காணிகளைத் தேடுகிறார்கள்!

ஏழைகள் அதிகப்படுகிறார்கள் என்று வருந்துவது பொருந்துமா? அதோ பாருங்கள் வானத்தில் ஏழைகள் எல்லாரும் தங்கள் தங்கள் முதலாளிகளாகிய கடவுள்களைச் சண்டை போடாதீர்கள் என்று வற்புறுத்துகிறார்கள்! இதோ பாருங்கள் பூமியில், மதச் சண்டையை நிறுத்துங்கள் என்கிறார்கள்.....

சுயமரியாதைக்காரர்கள் சொல்லுகிறார்கள்:—

அதோ பாருங்கள் வானத்தில் கடவுள்களும் ஏழைகட்சிக்கிரங்கிச் சண்டையை நிறுத்த மறுக்கிறார்கள்! இதோ பாருங்கள் பூமியில் மதத் தலைவர்கள் தமது போக்கிரித் தனத்தையும் நிறுத்த மறுக்கிறார்கள்! அதோ பாருங்கள் வானத்தில் சண்டையிடும் கடவுள்களை ஏழைகள் கண்டனம் செய்யக் கிளம்புகிறார்கள்! இதோ பாருங்கள் மதக்காரர்களாகிய குருக்கள் பாதிரிகள் முல்லாக்கள் ஆகியோரைக் கண்டிக்கக் கிளம்பிவிட்டார்கள். ஆஸ்திகப் பெருச்சாளிகளே! இனி உங்கள் ஆஸ்திகப் போர்வை கிழிந்து உள்ளே புகுந்துள்ள உங்கள் உண்மையான யோக்கியதை வெட்டவெளிச்சம்.

—புதுவை முரசு, 6.4.1931.

ஸ்ரீ சுஜனரஞ்சனியின் துயரம்

19.3.31இல் வெளிவந்த ரஞ்சனியின் இதழில் “சுயமரியாதைக் கட்சியினர் நம் முன்னோர்களை மூடர்கள் என்றும், சில கபடிகளால் ஏமாற்றப்பட்டு விட்டனர் என்றும் கருதுகிறார்கள். இது எவ்விதத்திலும் ஒப்பக் கொள்ளக் கூடிய விஷயமன்று. ஒரு தேசத்திலே எல்லோரும் புத்திமான்கள் என்பதாக நாம் சொல்ல வரவில்லை. ஆனால் எல்லோருமே மூடர்கள் என்பதைத்தான் நாம் ஆகேஷிக்கிறோம்” என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. நம் முன்னோரில் ஒருவர் தவறாமல் மூடர்களே என்று சுயமரியாதைக்காரர் சொல்லவில்லை; எண்ணவில்லை. புராதன காலத்தில்தமிழர்கள் ஜாதி மதம் முதலிய வித்தியாசமின்றியும் மற்றும் மூடப் பழக்க வழக்கங்களின்றியும் இயற்கை முறையில் வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்களை மூடர்கள் என்று சொல்லவில்லை. ஆரியர் என்போர் இந்நாட்டிற்கு வந்தார்கள். அவர்கள் சுதேசத்தை விட்டுப் பிறர் நாடு வந்தது முட்டாள்தனம் என்கிறோம். ஆரியருக்கும் தமிழர்களுக்கும் போர் நடந்தது. வட இந்தியாவை ஆரியர் வென்று தமிழர்களை தெற்கில் வெருட்டினார்கள். அந்நியராகிய சிறு தொகையினரை சுதேசத் தமிழர் பெரும்பான்மையராக இருந்தும் எதிர்க்க வேண்டிய முறைப்படி எதிர்க்கவில்லை. இவ்விஷயத்தில் அவர்கள் மூடர்கள். சுதேச நாட்டினர் வெளியிற்போ என்றபோது அந்நியனாகிய ஆரியன் போகாமல் சண்டையிட்டான். இது அயோக்கியத்தனமே.

பிறகு தென்னாட்டில் தமிழர் நல்ல நிலைமையை அடைந்தனர். ஆரியர் அவர்களின் ஆக்கத்தை எண்ணி அதையும் அடையத் தென்னாடு போந்து தமது கொள்கையை ஒப்புக் கொள்ளச் சொல்லிப் பலவாறு வேலை செய்தார்கள். இவ்வேலை அயோக்கியத்தனமே.

இதைத் தமிழர் சிலர் ஒப்புக் கொண்டனர். சிலர் எதிர்த்தனர். இரு சாரார்களில் ஒரு சாரார் மூடர்கள். பழந்தமிழர்களின் தமிழ் நூற்கள் நாகரிகங்கள் அனைத்தும் மறைந்து போகப் பல தந்திரம் நடந்திருக்கிறது. தந்திரக் காரர் அயோக்கியர்; இதில் சிலர் ஏமாந்தனர். ஏமாந்தவர் மூடர்கள். சிலர் ஏமாறவில்லை. ஏமாறாதவர்கள் புத்திசாலிகள். கால ரீதியில் ஆரியர்களும் தமிழர்களும் கலந்து கலந்து கலப்பு ஆரியர்களை உண்டு பண்ணினார்கள். கலப்பு ஆரியர் தனியாக உயர்ந்தவர்கள் என்பதற்கும், மற்றவர்கள் தாழ்ந்தவர் என்பதற்கும், உயர்ந்தவர் உயர்ந்த அந்தஸ்தில் இருக்க வேண்டும் என்பதற்கும் மற்றவர்கள் தாழ்ந்த அந்தஸ்தில் இருக்க வேண்டுமென்பதற்கும்—பிறகு நூற்கள் ஏற்பட்டன. இந்த இடத்தில் உயர்வு தாழ்வு ஏற்படுத்துவதன் மூலம் அந்தஸ்தைப் பலப்படுத்த முயன்றவர்கள் அயோக்கியர்கள் என்றும், அதை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் மூடர்கள் என்றும் கொள்ளாமல் என் செய்வது?

இதன் பிறகு ஓர் சார்பினரின் ஏற்பாடு தீமையை உண்டு பண்ணுகிறது என்றும், நல்வழி தேட வேண்டும் என்றும் பல்வேறு காலத்தில் பலரால் பல சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டன. சீர்திருத்தம் சொன்னவர்கள் புத்திசாலிகள்; அதை நிராகரித்தவர்கள் மூடர்கள். அதைப் பின் நாளில் மதங்கள் என்றும், அவை கடவுள்களால் சொல்லப்பட்டவை என்றும் சொன்னவர்கள் எல்லோரும் சுயநலமுள்ளவர்கள். சுயநலக்காரர்கள் மூடர்களா? புத்திசாலிகளா? இதைச் சுஜனரஞ்சனி சொல்லட்டும். கடவுள் ஒரு காலத்தில் ஒரு மதத்தைச் சொல்லியிருந்தால் ஓர்

இந்து ஒரு கிறிஸ்தவராக மாறுவாரா? ஒரு கிறிஸ்தவர் மகம்மதியராக மாறுவாரா?

மற்றொரு கிறிஸ்தவர் இந்துமத மென்பதன் மூலம் இந்தியாவில் ஏற்பட்டுள்ள சமூகச் சட்டத்தை நான் கைவிட்டுப் போட்டு எல்லாவகையிலும் வெள்ளைக்கார சட்டத் தத்தையே மேற்கொள்ளுகிறேன் என்று சொல்லுவாரா? இந்துவாயிருந்து கிறிஸ்தவராகியிருப்பவர்கள் எத்தனை கோடி? இந்துவாயிருந்து முகம்மதியராகியவர்கள் எத்தனை கோடி? பல கோடியல்லவா?

பரமசிவன் சொன்னதாகவோ விஷ்ணு சொன்னதாகவோ உள்ள இந்து மதத்திலிருந்து பல கோடி மக்கள் வேறு மதத்திற்கு குதித்தால் பரமசிவன் மதம் சொன்னதாய்ச் சொல்லும் முன்னோர் முட்டாள்கள் என்றாவது, அதை அப்போது ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் முட்டாள்கள் என்றாவது, இந்து மதத்திலிருந்து வேறு மதத்திற்கு பாய்ந்தவர்கள் முட்டாள்கள் என்றாவது, பாயாதிருக்கும் மற்றவர்கள் முட்டாள்கள் என்றாவது ஏற்படாதா?

இன்னும் இந்துவாயிருந்து கிறிஸ்தவராகி, அந்தக் கிறிஸ்தவ மதத்திலும் கிறிஸ்தவ கொள்கைக்கு விரோதமாய் நடக்கச் சொல்லுவதை அநேகர் கண்டிக்கிறார்கள். கிறிஸ்து கொள்கைக்கு விரோதமாய் நடக்கச் சொல்லுகிறவர்கட்கு வழிகாட்டியாயிருந்த முன்னோர்களாவது, மற்றும் கிறிஸ்துவ மதத்தில் நான் சேர்ந்தவன் என்று சொல்லிக் கொண்டு இந்துக்களுக்குள்ள சடங்கு நடையுடைகளையே வைத்துக் கொண்டிருந்த தம் பிள்ளைகளையும் அப்படியே பழக்கிய - முன்னோர்களாவது மூடர்களாகத் தானே இருந்திருக்க வேண்டும். அதிகமாய் வளர்த்து வதில் பயனொன்றுமில்லை. இந்தியாவின் ஆரம்ப நிலையையும் இன்றைய நிலையையும் ஊன்றிக் காணிக்கட்டும். இடையில் எவ்வளவு ஆயிரம் ஆண்டுகள் ஆயின என்பதை எண்ணட்டும். இந்தியா எப்போதாவது அந்நியருடைய எதிர்ப்பிலிருந்து தப்பித்ததுண்டா என்பதையும் கருதட்

டும். இந்நாட்டு நாகரிகம், செல்வம், காலரீதியில் வளர்ச்சி யடைந்துள்ள விதத்திற்கு மற்ற நாடுகளையும் ஒத்துப் பார்க்கட்டும். அப்போது தெரியும், நம் முன்னோர்கள் வாழ்க்கை முறை. அப்போது தெரியும் நம் முன்னோர் களின் உயர்ந்த நோக்கங்கள். அப்போது தெரியும், நம்முன் னோர்களின் சிறந்த புத்திசாலித்தனம். அன்றியும் இந்திய மக்களின் இன்றைய நிலை என்ன? கிடுகிடுவென்று வாழ் கின்றார்களா? ஜாதி, மதம் ஆகியவற்றில் உள்ள வெறி, முட்டாள்தனமான பழக்க வழக்கங்களில் ஒரு குரங்குப் பிடி, இவைகளால் சமூகம் அல்லோலகல்லோலப் படவில்லையா? மறதியாலும் அசதியாலும் இந்த இழிவான நிலை, சென்ற திங்கட்கிழமையில் ஏற்பட்டதா? இதே நிலை ஆயிரக் கணக்கான ஆண்டுகளாய் ஒரு நாட்டில் வளர்ந்தபடி இருந் தால் நமது அம் முன்னோர்களைப் புத்திசாலிகள் என்று சொல்லிவிடுவதால் எந்தப் பக்கத்தில் தித்திப்பு ஏற்பட்டு விடும்? அடிமுட்டாள்கள் என்றால் எந்தப் பக்கத்தில் மூளியாகி விடும்? நம் முன்னோர்களை அதே முன்னோர்களின் முட்டாள் தனத்தின்படி சொல்ல வேண்டிய முறையைக் கவனித்தால் வேடிக்கைதான். ஒருவகையார் சுப்பிரமணியருக்குச் சொந்தக்காரர். இன்னொரு சாரார் சிவபரம்பரை. இன்னொரு சாரார் அக்கினி பரம்பரை. ஒவ்வொரு சார்பின ரும் அற்பமன்று. கடவுள் அவதாரங்களின் நெருங்கிய உறவினரே. இந்த உயர்வுகளில் குறைவு ஒன்றுமில்லை. இதற்கெல்லாம் பாடல்கள் உண்டு. ஜாதிய நூல்கள் உண்டு. காரியத்தில் மாத்திரம் ஒன்றும் காணப்படவில்லை. வயிற்றுப் பசிக்காரன் தன் நிலைக்குப் பரிகாரம் தேடவும் வகையின்றி பிச்சையெடுக்கும் போதுதான் ஒரு காரைக்காட்டு வேளாளர் அல்லது இன்ன பரம்பரைத் தம்பிரான் சுவாமிகளின் பேரன் என்று சொல்லிக் கொள்ள வழியுண்டாக்கப்பட்டது தவிர அப்போதாவது தான் பிச்சைக்காரனானதற்குக் காரணம் தேட, “முன்னோர் புகழ்” உபயோகப்படவில்லை.

நமது முன்னோர், அந்தக் காலத்தின் நன்மைக்கு ஒத்தது போல் நடந்தார்கள். அது அந்தக் காலத்தில் அறிவுள்ள செயலாய்த்தானே எண்ணப்பட்டிருக்கும் என்றால் அதே அறிவுள்ள செயல் அதே காலத்தோடு தீர்ந்து போகாமல் இக்காலத்திற்கும் அதையே அனைவரும் பின்பற்ற வேண்டும் என்னும்போது சபிக்கப்படும் அல்லவா? காலம் மாறுதல் அடைவதை நோக்கினால் அவ்வக் காலத்து மக்களின் அறிவு நடத்தைகள் மறுவருடமே பிரயோசனப்படாமல் போகின்றன. பழைய அறிவு நடத்தையையே பிரயோஜனப் படுத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்றால் அட்டே அது முன்னோர் வழியாயிற்றே என்று சொல்லும்போது அம்முன்னோர் வழி இப்போது பயனில்லை என்பதைக் கூறினால் சுயமரியாதைக்காரர் முன்னோர்களில் ஒருவர் தவறாமல் அனைவரும் மூடர்கள் என்கிறார்கள் என்று சொல்வதால் ஒரு பெரிய காரியத்தில் பரிந்து கொண்டு பேசிவிட்டதாகிவிடாது.

நமது காலத்திலுள்ள இந்தத் தலைமுறையைப் பற்றிக் கவனிப்போம். நமது நடை, உடை, நாகரிகம், நாம் நமது சமூகச் சட்டங்களை அனுசரிக்கும் முறை இவைகளில் நாம் பழையவைகளாயிருப்பவைகளைத் தள்ளிவைத்திருப்பதுண்டு. புதியவைகளாய் சிலவற்றை ஆதரித்து வருவதுண்டு. ஆனால் நாம் அனுசரித்து வருவதையே நாம் வாயாற் கண்டித்து வருவதும் உண்டு. நாம் நிராகரித்து வருவதையும் நாம் வாயால் மாத்திரம் வேண்டும் என்பதுண்டு. நாம் நமது ஜீவனத்தின் நன்மைக்காக அனுசரித்துள்ள முறைகளை நாம் நமது பிள்ளைகட்குப் பிற்காலத்திற்காக - உருவாக்கி வைக்க மறுக்கிறோம். நாமே ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் ஆதி திராவிடரை நமது சமூகத்தின் பொதுக் காரியத்தில் கொள்ளுகிறோம். வாயால் தள்ளுகிறோம். நமது பிள்ளைக்கும் பறையன் என்றுதான் சொல்லி வைக்கிறோம். நம் பிள்ளை பெரியவனாகிப் பறையனும் மனிதனே என்று நினைத்து மனமொழி மெய்களால் ஒத்துப் போகும்போது அதற்குக் குறுக்கில் கிடந்த

நம்மை அப்பிள்ளைகள் புத்திசாலிகள் என்றாவது — அந்தக் காலத்திற்குத் தக்கபடி அவர் புத்திசாலிகளாகத்தான் நடந்தார்கள் என்றாவது சொல்லக் கூடுமா என்பதை யோசிக்க வேண்டும்.

மனச்சான்று ஒன்று இருக்கிறது. நாம் இவ்வுலக முன்னேற்றத்தைப் பார்ப்போம். நம் நிலையைக் கவனிப்போம். நாம் தாழ்ந்து கிடப்பதை ஒத்துக் கொள்வோம். இன்றைய தாழ்நிலைக்குப் பண்டைய முட்டாள்தனம் தான் காரணம் என்பதை பகிரங்கமாய் ஒப்புக் கொள்வோம். அப்போதுதான் நம் காலத்திலாவது திருந்த வழி யுண்டு.

புதுவை முரசு, 13-4-1931, பக். 4.

—I. J.

சுயமரியாதை

எங்கள் அப்பன் வீட்டுச் சோத்தல்ல!

யுகங்கள் கழிந்தன. ஆண்டுகள் கழிந்தன! மாதங்கள் கழிந்தன. உலகம் துவங்கி எத்தனை ஆண்டுகளிருக்கும்? அத்தனை ஆண்டுகளும் நடைமுறையில் இல்லை; கழிந்து போயின. இறந்த காலங்கள் நிகழ்காலங்களாகத் திரும்பி வரப் போவதில்லை. நிகழ்காலமும் நிற்கப் போவதில்லை. எதிர்காலமும் நிகழ்காலமாகவும் பிறகு இறந்தகாலமாகவும் ஆகக்கூடும். நிச்சயம்!

பஞ்சாங்கம் அல்லது காலண்டர் என்பவை காலத்தைக் குறிக்க ஏற்பட்டவை. அவை இறந்த காலத்தைக் குறித்துக் காட்டிவிட்டுப் பழமையடைந்துபோய் ஒருவர் வீட்டுப் பெட்டியில் இருக்கக் கூடும். சென்ற ஆண்டுகளின் காலண்டர்கள் இந்த ஆண்டில் இருப்பது சகஜம். ஆனால் காலம் மாறக் கூடியது என்றால், இல்லை, இல்லை! இதோ பார்! இறந்த காலப் பழம் பஞ்சாங்கம்; ஆகையால் காலம் மாறவில்லையென்று யாராவது சொல்லுவார்களா? காட்டிய பழம் பஞ்சாங்கத்தையும் காணடிக்கும் எதிர்காலமும் வரும். கால சக்கரம் சுழலும்; நில்லாது; இது இயற்கை முறை. இனி, காலத்தோடியைந்த எண்ணங்கள் வாழ்க்கை முறைகள் மாத்திரம் மாறாமல் இருக்குமோ? மாறும். இதுவும் இயற்கை முறை. இவை இரண்டையும் கூட்டிக் காலமும் காலத்தின் அடையாளங்களும் மாறுகின்றன. மாறும். இது இயற்கைமுறை என்று மொத்தமாய்ச் சொல்லலாம்.

காலமும் அடையாளங்களும் மாறுகின்றன. புதிய காலமும், அதாவது எதிர் காலமும் அடையாளங்களும், அதாவது எதிர்கால எண்ணமும் வாழ்க்கை முறைகளும் எப்படியிருக்கும்? இயற்கையை அனுசரித்ததாகத்தான் இருக்கும். இயற்கையை அனுசரித்ததாக இருக்கும் என்றால் இன்னபடி என்று விளங்காமல் இருக்கலாம். எதிர் கால எண்ணங்கள், வாழ்க்கை முறைகள், சுயமரியாதை எண்ணம், சுயமரியாதை வாழ்க்கையாகவே இருக்கும்.

சுயமரியாதை வாழ்வு இயற்கை முறையில் அமைந்தனவா? இக்கேள்வியை ஆச்சரியமாய் அதட்டிக் கேட்க நினைப்பவரை உங்கள் ஆஸ்திக வாழ்வு இயற்கை முறையில் அமைந்ததா? என்று கேட்டால் அதட்டுவது கொஞ்சம் தணியும். அவர்கள் நெஞ்சம் நிதானம் அடையும்.

சுயமரியாதைக் கொள்கைகளின் பிரதான அம்ஸம், 'அசல் மனிதரை மத மனிதராக்க வேண்டாம்; அசல் மனிதராகவே இருக்கட்டும்' என்பதும், அசல் கடவுளைக் கோயிற் கடவுளாகவும் மனிதக் கடவுள்களாகவும் ஆக்க வேண்டாம் என்பதும், ஒருவனுடைய சிந்தனை, நடை, வாழ்க்கை முறைகளில் பிறவியிலே ஏற்பட்டிருக்கும் அசல் சுதந்திரத்தை மனிதன் இன்னொரு மனிதனுக்கு வழங்கும் சுதந்திரமாக ஆக்காதே என்பதும் பிறவும் ஆகும். இயற்கை முறைக்கு ஒத்துவரவில்லையா?

இப்படிப் பொதுவாகச் சொல்லுவதை விட்டுச் சிறப்பு வகையில் பார்ப்போம். மலைக்கற்களை மலைக்கற்களாகக் கொள்வது இயற்கையாகும். அதைக் கடவுளாகக் கொள்வது இயற்கையா? பிறந்தபின் அவன் நெற்றியில் சாம்பலையோ மண்ணையோ பூசி இவை மனிதருக்கு இன்றியமையாதவை என்பது இயற்கையா? மனிதன் தீண்டத்தகாதபடி பிறந்தான் என்பது இயற்கையா? மனிதன் திருவாரூர்த் தேர்போல் உயர்வாகவே பிறந்தான் என்பது இயற்கையா? பெண்கள் தாழ்வு என்பது இயற்கையா?

சுயமரியாதைத் திட்டங்களையும் அவைகட்கு ஒத்த ஆஸ்திகம் என்பதில் உள்ள திட்டங்களையும் எடுத்து ஒவ்வொன்றையும் பற்றி இம்முறையில் சிந்திப்பவர் நமது முடிவுக்கு வரக்கூடும் என்பதோடு இதற்கு அனுசரணையாக ஒரே ஒரு நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிட்டு இதை முடிப்போம்.

காலம் ஓடுகிறது. நிற்காது. அது சுயமரியாதை வாழ்க்கையை நோக்கி ஓடுகிறது. இதுதான் இயற்கை முறை என்கிறோம்.

‘தேசியம்’ என்பதென்ன? தேச சம்பந்தமான எண்ணங்கள் செயல்கள் முதலியவை. இவைகள் இந்நாட்டில் சுயமரியாதைக் கொள்கையாகிக் கொண்டு வருவதையுமா நாம் அறியாமல் இருக்கிறோம்”

இறந்த கால ஆஸ்திகத் திட்டங்கள் என்ன கட்டுமானத்தோடு இருந்தன! இப்போது அவை நிலை தவறிப் போவானேன்? ப்ரம்ம ஸூத்ரிய வைசிய சூத்திர தர்மம் இரும்புக் குண்டுகள்போல் உட்கார்ந்திருக்கின்றனவோ? அந்நிய நாட்டுக்குக் கருவாடு ஏற்றுமதி செய்கிறாயா என்று கேட்டால் ‘நான்’ என்று சைவர் ஓடும் ஓட்டம், சென்னை ரிக்ஷாச் சகோதரர்கள் ஓடுவார்களா?

ஒரு வீட்டுக்காரன், ஒரு தெருவார், பல கிராமத் தார், பல நகரத்தார், ஒரு மாகாணத்தார் என்ற வளர்ச்சி முறையைச் சுயமரியாதைக் கட்சியடைந்தது கொண்டும், தமது மனோவாக்குக் காயங்கட்குப் பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு மறைப்புப் போட்டிருந்தவர்களையும் ஏமாற்றி விட்டுச் ‘சுயமரியாதை’ இயற்கைமுறையில் (சுயமரியாதை எண்ணம், சுயமரியாதை வார்த்தை, சுயமரியாதைச் செய்கையாக) வெளிப்பட்டுக் கொண்டும் வருவது தெரியவில்லையா?

தென்னாட்டுச் சுயமரியாதையைத் தந்தி கொடுத்துத் தெரிவித்த பின்பா வடநாட்டான் நெஞ்சில் சுயமரியாதை உணர்ச்சி எழுந்தது?

‘மதம் வேண்டாம்; ஜாதி வேண்டாம்’ என்று தென்னாட்டான் போய் முகவாய்க் கட்டையைப் பிடித்துக் கொள்ளும் முன்பே—காந்தி கோஷ்டி சுயமரியாதை முழங்கவில்லையா? சுபாஷ் சந்திரபோஸ் மதம் வேண்டாம் ஜாதி வேண்டாம் என்றதாக ஆஸ்திக அன்பர் அழுவதால் பயனில்லை; தேச சேவையில் ஆவேசத்தின் இயற்கை சுயமரியாதையே!

ஆகையால்தான் சுயமரியாதைக் கொள்கை எங்கள் அப்பன் வீட்டுச் சொத்தல்ல: எல்லாருடைய சொத்து; பின் சந்ததிக்கும் அழியாத சொத்து; சேரவாரும் செகத்திரே என்கிறோம்!

—புதுவை முரசு, 13.4.1931, பக்கம்: 10—11

குறுகிய பார்வை

நீ கடலின் ஓரத்தில் அதன் அலைகளை மாத்திரம் நட்டுக் கொண்டு பார்க்கிறாய்; மகனே! பிழை உன்னுடையது. நீ நட்டுக் கொண்டு கரையில் அலைமோதுகின்றதைப் பார்க்கின்றாய்; அலைகள் அமைதியற்றுச் சீறுவதைக் கவனிக்கிறாய். உன்னுடைய பார்வையை அலையடிக்கும் குறுகிய இடம் கவர்ந்து கொண்டது. கலங்கிய அலைகள் மட்டும் உன் கண்ணுக்குத் தெரிகிறது. நீ ஒரு பகுதியை மாத்திரம் பார்க்கிறாய்; அப்பகுதி அமைதியற்றிருப்பதைப் பார்க்கிறாய். கலங்கிய நீரைப் பார்க்கிறாய். ஆழமில்லாத நீரைப் பார்க்கிறாய். மகனே! பிழை உன்னுடையது.

நிலை குலைந்து கலங்கிய - ஆழமொன்று மில்லாத கடலின் அலைகளை நீ கடல் என்றே நினைப்பது எவர் பிழை? உன் பிழை.

நிமிர்ந்து பார்! உன் பார்வையை விசாலப்படுத்து! கொண்ட மட்டும் பார்வையைச் செலுத்து! எத்தனை பெரிய நீர்ப்பரப்பு! ஒகோகோகோ...எவ்வளவு நீளம்! எவ்வளவு அகலம்! எவ்வளவு ஆழம்! இவை அனைத்தும் அல்லவா கடல்!

ஆழத்தன்மை, விசாலத் தன்மை, இடையீட்டில்லாத ஒற்றுமைத் தன்மை, விடுதலைத் தன்மை, அனைத்தையும் உடைய அத்தனை பெரிய கடல், தன் ஆரவார அலைக் கூட்டத்தால் உன் கருத்தையிழுக்கும் நோக்கமுடையது! உன் பார்வை ஆரவார அலைக்கூட்டத்தில் ஆரம்பிக்கட்

டும். நிறுத்தாதே! உன் பார்வையைக் கடலத்தனையாக்கு. உன் பார்வையை அலையளவாய்க் குறுக்காதே! அதைக் கடலளவாய் விசாலப்படுத்து. அப்போதுதான் நீ பெரிய மனிதன் என்று அழைக்கப்படுவாய். வயதிலன்று; அறிவில்.

உனக்குப் பார்க்கத் தெரிந்தால், குறுகிய ஒரு திட்டான இடத்தை மாத்திரமன்றி — உனக்குப் பார்க்கத் தெரிந்தால் — உன் கையிற் கிடைத்த ஏட்டின் முதல்வரியை மாத்திரமின்றிக் கடைசி வரைக்கும் பார்க்கத் தெரிந்தால், அதாவது நீ ஓர் குறுகிய பார்வையுடையவனாயில்லாமல் பரந்த நோக்க முடையவர்களால் நீ ஒருக்கால் தூற்றப் படலாம். அறிவுடையவர்களால் நீ அறிஞன் என்று கருதப்படுவாய்.

இந்த வார்த்தையைப் பார்—“உயர்ந்தோர் என்று உளறும் திமிர் பிடித்த மனிதர்” இது வசைமொழி.— “மக்களில் வித்தியாசங் காட்டும் மூடர்கள்,” “பெண்குலத்தை ஈடழிக்கும் பேய்கள்,” “பகுத்தறிவைப் பாழ்படுத்தும் பாம்புகள்,” “கடவுளின் சம்பந்தம் பெற்றதாய்ச் சொல்லிக் கொள்ளும் கழுதைகள்”, இவைகள் வசைமொழிகள். இவைகள் கடலின் ஆரவார அலைக்கூட்டம்.

அலைக் கூட்டத்தைக் கடல் என்பது உன் பிழை. நட்டுப் பார்ப்பதை விட்டு நிமிர்ந்து நோக்கு! கடல் தெரியும். அது எத்தனை பெரிது; எத்தனை ஆழமுடையது; எத்தனை தெளிவுள்ளது; சமத்துவமுடையது! விடுதலையுடையது!

சுயமரியாதைக் கடல்—மற்றொருமுறை கூறுகிறேன் — அது பெருநோக்கமுடையது; ஆழந்த கருத்துக்களுள்ளது; சமத்துவமும் விடுதலையுமுடையது. அதன் ஓரத்தில் விளம்பர் ஆரவார அலையைத் கண்டு — அது தான் சுயமரியாதைக் கொள்கைகள் என்று சொல்லுவது யாருடைய பிழை? உன் பிழை.

சுயமரியாதைக் கொள்கையின் அளவு உன் கருத்தைப்
பரப்பு. நீ அறிஞரால் அறிஞன் என்று கருதப்படுவாய்.
அப்போது நீ ஓர் குள்ளமனிதனாய் இருக்க வழியில்லை.
நீ பேரறிஞன்.

—புதுவை முரசு, 27-4-1931

என்ன அற்ப புத்தி

அறிவிலே தெளிவும், நெஞ்சிலே உறுதியும், அகத் திலே அன்பினோர் வெள்ளமும் உடையவர்க்கேயன்றிச் ‘‘சுயமரியாதைக் கொள்கைகள்’’ பாமர மக்கட்குப் பிடிக்கமாட்டா என்பது உண்மை. பாமர மக்களை அதே நிலையில் வைத்திருக்க வேண்டும் என்பது சுயமரியாதைக் காரர் அபிப்பிராயமல்ல. ஆதலால்தான் அவர்கள் எவ்வகைச் சிரமத்தையும் பாராது சுமார் 6 ஆண்டாக உழைத்து வருகிறார்கள். அவ்வுழைப்பினின்றும் இனியும் அவர்கள் பின்னிடப் போவதுமில்லை. மேலும் சுயமரியாதைக்காரர் பாமர மக்களிடம் தமது கொள்கைகளை எடுத்துச் சொல்லி வந்ததில் இந்நாள் மட்டும் தக்க பலன் கிடைத்திருப்பதோடு விரைவில் முழு வெற்றியும் கிடைக்கும் என்பது உறுதி. ஆனால் சுயமரியாதைப் பிரசாரம் இந்நாள் மட்டும் செய்து வந்தவர்க்கு ஒரு விஷயம் அனுபவ பூர்வமாக விளங்கிவிட்டது. அதாவது பாமர மக்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளுபவர் சுயமரியாதைக் கொள்கைகளின் உண்மையை அறிந்தவுடன் கள்ளங் கபடமின்றிச் செய்கையில் காட்டத் தொடங்கிவிடுகிறார்கள். அறிவுடையார் என்று தம்மைக் கருதியிருப்பவர்கள் அவ்வாறில்லை. மேலும் சுயமரியாதைக் கொள்கையின் உண்மையைக் கண்டறியும் திறத்தில் அறிவுடையார் என்பவர்கள் பாமர மக்கள் வரிசையில் வந்து சேர்வதும் ஓர் ஆச்சரியம். ஓர் பாமரன் சுயமரியாதைக் கொள்கையை அறியாதிருப்பதனால் கேடொன்றுமில்லை. ஆனால் அறிவுடையார் என்ப

வர் அதைக் கண்டறியும் திறனிழந்து விடுவதால் நாட்டுக்கு மிக்க தீமை உண்டாகிறது.

அறிவு மிக்கவர் என்றும் தேசபக்தி நிறைந்தவர் என்றும் கருதி நாட்டினர் போற்றி வந்த மக்கள், 'தேசம் தேசம்' என்று கூச்சலிட்டும், என் தேசம் என் உயிர் என்று பகட்டிக் கொண்டும் என் நாட்டின் உயர்வுக்காக நான் உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் தத்தம் பண்ணி யிருக்கிறேன் என்று முழக்கியும் கிடந்து ஏதோ ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் தமக்குள்ள மதகுருக்கள் என்பவரையோ தமக்குள் மதத்தையோ யாராவது குறை கூறிவிட்டால் தேசபக்தி பறக்கிறது. அறிவுடைமை அறிவின்மையாக மாறுகிறது. இது என்ன அற்புத்தி என்பது?

தேசம் பிரதானமா? மதம் பிரதானமா? என்ற கேள்விகட்கு மதம் பிரதானம் என்று சொல்லும் பெரியோரால் ஒருபோதும் இந்நாடு முற்போக்கடையாது. தேசத்தை நன்னிலைக்கு கொண்டுவர எத்தனையோ உயர் குணங்கள் வேண்டும். ஆயினும் மதவெறி என்னும் ஒரே தீக் குணத்தால் தேசத்தைக் கருதிச் செய்த காரியம் அனைத்தும் கெடும்.

நமது சுயமரியாதைக் கொள்கைகள் தென்னாட்டிலும் மற்றும் தமிழர் வாழும் நிலங்களிலும் இவ்வாறு பரவி இருப்பதற்கு நான் ஒரே காரணம் சொல்லுகிறேன். அறிவுத் தெளிவும், நெஞ்சுறுதியும், அன்புள்ளமும் உள்ள தேசபுத்தப் பெரியார்கள் அநேகர் சுயமரியாதையின் உண்மை நலன்களை அறிந்து அதுபற்றி மக்களிடம் முழக்கம் செய்யுமுன் வந்ததே யாகும்.

ஒரு மனிதன் ஜனத்தலைவனாகவோ, பொது மக்களுக்கு உழைப்பவனாகவோ, தன்னை ஆக்கிக் கொள்ளக் காரணமாயிருந்தவை அவனுடைய கல்வியும், அறிவும், விடாமுயற்சியும், சமத்வபுத்தியும் பிறவுமாம். ஆனால் ஒரு பாதிரியோ அல்லது ஒரு திவசம் கொடுக்க வீட்டுக்கு வரும் ஐயரோ, மற்றும் மதத் தலைவரோ ஒரு மனிதனைக்

கீர்த்தியுள்ளவனாக்கவில்லை. எந்த வழியில் ஒரு மனிதனுக்குக் கீர்த்தி ஏற்பட்டதோ அதைவிட்டு அக்கீர்த்தியை அறிவற்ற விதமாய், மதம், மதகுருக்கள் என்ற அற்பகாரணத்துக்காக உபயோகிக்க நினைப்பது விவேகமாகாது. பொதுமக்கள்பால் நன்றி செலுத்தியதாகாது, பெருந்தன்மையாகாது. நடப்பதைக் கவனியுங்கள். திரு. காந்தியவர்களின் போராட்டத்தில் மிக்க கவலையோடு உழைத்து வந்த ஜோஸப் முதலியவர்களும் புதுவையில் கத்தோலிக்கர் சிலரும் தம் தம் தேசக் கொள்கையைவிட மதக் கொள்கை பிரதானமென்று கருதி நடந்து வருகிறார்கள்.

—புதுவை முரசு, 4-5-1931

*

மானுடம் போற்று!

உன் தாய் தந்தையரின் சேர்க்கையால் ஏற்பட்ட கரு வளர்ந்தது. நீ உன் தாய் வயிற்றில் கருவடைந்தாய். மருத்துவச்சி, பிற பெண்டிர்கள் உதவியால் நீ குழந்தையாக வெளிப்பட்டாய். தாய் காத்து வந்தாள். பிள்ளைப் பருவத்தில் நோய்கள் அடைந்தாய். வைத்தியர் சிகிச்சை செய்தனர். 6 வயது அடைந்தாய். கல்விச்சாலை சென்றாய். ஆசிரியர் பேருதவி பெற்றாய். நீ சுறுசுறுப் போடு வேலை செய்தாய். சகபாடிகள், ஆசிரியர்களிடம் தக்கபடி நடந்து கொண்டாய். அவர்களால் பெறத்தக்கன பெற்றாய்.

பரீட்சையில் தேர்ச்சியடைந்தாய். பிறகு உன் அறிவையும், முயற்சியையும் நன்கு உபயோகித்தாய். ஒவ்வொரு நிமிஷத்திலும் இவ்வுலகியலோடு உன்னை ஒத்திட்டுப் பார்த்துப் பார்த்து வெகு ஜாக்ரதையாக நடந்து கொண்டாய். நினைத்துப்பார். நீ உன் தந்தையராலும், ஆசிரியராலும், வைத்தியராலும், பிற மனிதர்களாலும் அடைந்த நலன்களை விடாது யோசி. நீயும் ஓயாதுழைத்ததையும் உனக்கு அவ்வப்போது தீமை செய்யக் காத்திருந்த மனிதர்களிடம் — காட்டு முட்களிடம் பட்டுக் கொள்ளாமல் முன்னுக்கு வந்ததையும் வரிசையாய் எண்ணிப்பார்.

சுருக்கமாய்க் கூறுவதைக் கேள்:— மனிதனாகப் பிறந்தாய். மனிதரால் சகாயம் பெற்றாய். மனித அறிவு

பெற்றாய். ஓர் அழகிய மனிதனாய் விளங்குகிறாய் செல்வமுள்ள மனிதனாய் விளங்குகிறாய். மனிதன் வேண்டி நிற்கும் மனிதத் தன்மையை அடைந்து விளங்குகின்றாய்.

இன்னும் சுருக்கமாய்க் கூறுகிறேன்: உனது இன்றைய பேஷான நிலைக்குப் பிற மனிதர் காரணம். நீ காரணம். நீயும் மனிதன் என்பதை மறக்காதே! இன்னும் சுருக்கமாய்க் கூறுகிறேன். நீயும் பிறரும் ஆகிய மனிதர் உனது மனிதத் தன்மைக்குக் காரணம். இதுதான் மானிடத் தன்மை. மனிதத் தன்மையால், அதாவது உலக மனிதர்களிடம் நீ எவ்வளவு மதிப்பு வைக்க வேண்டும்! உலக மக்களுக்கு நீ நியாயமாக உயர்வு தந்து அதனால் நீ உயர்வு பெற வேண்டும். எது நீயோ அதை மதிப்பதிலும், எது நீயோ அதை உயர்வு படுத்துவதிலும், எது நீயோ அதன்பால் நீங்காத பற்றுக் கொள்வதிலும் நீ பின் வாங்கலாகா? மானிடம் போற்று! அதனிடம் நீ நன்றி செலுத்து.

இதை விட்டு நீ ஒவ்வொரு சமயம் பிழையாக நினைக்கிறாய். மானுஷீகத்தை இகழ்கின்றாய். அது செய்த நன்றியை மறக்கின்றாய். அந்தோ! உனது - உலக மானுஷீகத்தை நீ கொலை செய்கின்றாய். எடுத்துக் காட்டுகின்றேன். நீ ஒவ்வொரு சமயத்தில் உனது இன்றைய உயர்நிலைமையைக் கடவுள் செயல் என்றும், முன்பிறப்பில், “நான் செய்த புண்ணியம் ஓடிவந்து, என்னை அறியாமல் இந்த உயர்நிலையை உண்டாக்கிற்று” என்றும் கூறுவதுண்டு.

நீ உன் தாய் வயிற்றில் உதித்தாய். பிறந்தாய். வளர்ந்தாய், உழைத்தாய். வருந்தினாய், கற்றாய், நினைத்துப்பார். உனது அவ்வப்போதைய நிலைமைக்குக் கடவுளா? முன் பிறப்பா காரணம்? நீயும் பிறரும் காரணம் என்பதை அறியவில்லையா? மனிதவுயர்க்கு மனிதர்களே காரணம் என்பதை மறுப்பது ஞாயமாகுமா?

எந்த இடத்தில் எவ்வித நன்மைக்குக் கடவுள் காரண மாயிருந்தார் என்பதை நீ விளக்கிக் காட்ட முடியுமா? மனிதரால் வந்தாய், மனிதரால் வளர்ந்தாய். மனிதரால் பற்பல உதவி பெற்றாய். மேலும் உனது மனிதத் தன்மையை நீ நன்றாயுபயோகித்து நலன் எய்தினாய். கண்ணை மூடிக் கொண்டு உன் உயர்நிலைக்கும் தாழ்நிலைக்கும் கடவுள் காரணம் என்றால் மானுஷீகம் பொய் என்கிறாயா? உன் கண்ணில் உன் அனுபவத்தில் உன் அறிவில் தெரியும் மானுஷீகம் பொய்யா? உன் கண்ணில், உன் அனுபவத்தில் உன் அறிவில் தெரியாத கடவுள் தானா அனைத்துக்கும் காரணம்? என்ன வேடிக்கை?

அதையாகிலும் நிச்சயமாய் நம்புகிறாயா? தெரியாத கடவுளை அனைத்துக்கும் காரணம் என்று நீ சொல்லுகிறாய். நம்புகிறாயா? அப்படியானால் அனைத்துக்கும் காரணம் கடவுள் என்று நீ சும்மா இருப்பதில்லை. மாலைச் சாப்பாட்டுக்கு அரிசியில்லையென்று தெரிந்தால் உன்னை உன்னிடமுள்ள மானுஷீகத்தை, என்ன துரிதமாய் அரிசி பெறும் வகையில் செலுத்துகிறாய். சும்மா இருக்கவில்லை. அந்த நிலையில் நீ, கடவுள் எல்லாவற்றிற்கும் காரணம் என்பதை நம்பாதது சரியே! சந்தேகம் வேண்டாம். அது போலவே எந்த இடத்திலும் நம்பு. மனிதரை நம்பு! மனிதரை மதி! மனிதக் கூட்டத்துக்கு நன்றி செலுத்து.

நீ பார்க்கும் எந்த மக்கட் சமூகத்திலாவது மேன்மை இருப்பதை நீ கண்டால் அதே சமூகத்தில் மானிடம் போற்றும் குணம் இருந்தே தீரும்.

விளங்கும்படி கேள்: உன் பொத்தானில் வளையம் வீழ்ந்து போனாலும் நீ நாலணா அதிகம் சம்பாதித்தாலும் அதாவது லாபத்திலும் நஷ்டத்திலும் கடவுளையே இழுத்துப் போட்டு யோசனை செய்யும்படி. உன்னை ஆக்கியவர்கள் யார்? அதுபோலவே உன் பெற்றோரை உன் பாட்டன்மார்களை ஆக்கியவர் யார்? கடவுளின் தரகர் பாபத்தைப் போக்குவதாய்ச் சொல்லும் திருடர், நயவஞ்

சகர் அவர்களை நீ ஊன்றி நோக்கு! அவர்கள் சோம் பேறிகள்.

நீ வருந்தியுழைத்ததைப் பிடுங்க நினைப்பவர்கள் வார்த்தையை நம்பாதே. பிறர் தாக்ஷணியத்திற்காக அன்றிச் சுதந்திர புருஷனாக யோசி. உன் யோசனையிற் பட்டதைத் தைரியத்துடன் காரியத்தில் கொண்டுவா. அப்போது உன்செயல் எப்படி இருக்கும் தெரியுமா? நீ மனிதரை உயர்வு செய்யும் மனிதனாவாய். மானுஷீகத்தை உயர்வுபடுத்தி அதன்பால் நன்றி செலுத்தும் மேன்மகனாக விளங்குவாய்.

—புதுவை முரசு, 18-5-1931

*

புதுவையில் பெருங்காற்று!

(கிண்டற்காரன்)

13-5-1931. இரவு 11-30 மணி சுமாருக்கு வாயு பகவானுக்குக் கோபம் துவங்கிற்று. இதுபோலவே சென்ற ஆண்டிலும் ஒருமுறை கோபித்தான். 1916-ல் பெருங் கோபம். அது மகா பெரியது. அதை நோக்க நேற்றடித்த காற்றின் வேகத்தை வாயுபகவான் முதல் முறை குடித்த குடியன் பல்லை நறநறவென்று கடித்தான் என்று சொல்லத் தகும்.

1916-ம் சரி, சென்ற ஆண்டிலும் சரி, நேற்றும் சரி, வாயுபகவான் கோபித்த செய்தி வாயுபகவான் அன்பர்கட்கு முன்னதாகத் தெரிவிக்கவில்லை. வாயுபகவான் அருள் பெற்றவர்கள், தாமாகவே முன்னரே அறிந்து கொள்ளவும் கூடுமாயில்லை.

மேலும் இந்த வாயு பகவானைத் தொடர்ந்து தோன்றிய வருண பகவானாவது முன்னெச்சரிக்கை செய்ததுண்டா? இந்த வருண பகவான் வருவதற்கு முன் இந்திரன் ரதம் செலுத்தியதால் ஏற்பட்ட இடி முழக்கமும், மற்றும் மின்னலும் உண்டாகுமென்று ஷ்டி இந்திரன் தனது அன்பர்கட்குத் தெரிவித்ததுண்டா? இந்திரன்தான் சொல்லவில்லை. அன்பர்களாவது முன்னறிந்து சொன்னதுண்டா?

அவ்வளவு வர்மமா? வாயு பகவான், வருண பகவான், இந்திரன், இவர்கள் இந்து மதத்தவர்கள்பால் பெற்று வரும் பூசனை கொஞ்சமா? வேதம் என்னும்

மகோந்நத நூலின் உச்சியிலிருந்து கொண்டு இந்துக்களின் வாழ்வு தமக்காக என்று சொல்லுகிறார்கள் அல்லவா, இக்கடவுளார்கள்! நிகழப் போகும் உற்பாதத்தை முன்னே உணர்த்த இக்கடவுளர்கட்கு எண்ணமில்லையானால், மக்களிடம் பூசனை பெறுவதில் அக்கடவுள்களுக்கு வெட்கமில்லை யென்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

நாம் பூசனை புரிகிறோம் மேற்படி கடவுள்கள் பூசனை பெற்றுக் கொண்டதாய்க் கேள்விப்படுகிறோம். இவைகள் கடவுள்கள் என்பதற்கு நாம் அடையாளம் கண்டதில்லை. மேலும் பூசனை பெற்றதாயுள்ள கடவுள் உற்பாதத்தை நமக்குத் தெரிவிப்பதன் மூலம் அவை நம்மிடம் நன்றி செலுத்தும்; அருள் கொள்ளும்; ஒரு மண்ணாங்கட்டியும் இல்லை. நிற்க, இந்திரன், வருணன், வாயு ஆகிய தேவர்கள் பேரால் மக்களிடம் பணம் தண்டுவதோடு, இத்தேவர்களைச் சொல்லியே தம்மை உயர்வுபடுத்திக் கொண்டு வந்த வேதியர், மற்றும் மக்கட்கு ஏற்படும் தீமைகளைக் கடவுளிடம் விண்ணப்பத்தின் மூலம் தெரிவித்து நன்மை வாங்கித் தரும் மற்ற குருக்கள், அர்ச்சகர், அடியார்கள் அனைவரும் மேற்படி இந்திராதியரால் பெருங்காற்று, பெருமழை, பேரிடி முதலிய உற்பாதத்தை முன்னறிந்து சொல்லலாகாதா? சொன்னால் போதாது. உற்பாதம் உண்டாக்கும் இந்திராதியரை வேண்டாம் என்று தடுக்கலாகாதா?

பகுத்தறிவுக்காரர்கள் இயற்கையால் உண்டாகும் நன்மை தீமைகள் கடவுளால் உண்டாவதாய்ச் சொன்னால் நம்பக் கூடாது என்கிறார்கள். நம்புவதாயினும் காசைப் பறி கொடுக்காதே என்கிறார்கள்.

நேற்றுக் காற்றடித்தது. மக்களை அச்சுறுத்தியது. சிறிது சேதம் உண்டாக்கிற்று. மழை யடித்தது. இடி இடித்தது. சேதமில்லை. மழையால் நன்மைதான். கடவுள் செய்தி இதில் ஒன்றுமில்லை என்று தோன்றுகிறது.

ஆயினும், வெள்ளைக்காரன் செய்து வைத்துள்ள யந்திரங்கள், இவைகள் நிகழப் போவதை முன்னால்

அறிவிப்பதுண்டு. கடவுள் அடியார்கள் அறிவிப்பதில்லை.
அவர்கட்குச் சங்கதி புரிவதேயில்லை.

ஆனால், ஒன்று! ஆஸ்திகர் மாத்திரம் மழையையும்,
வருடபலாபலன்களையும் தெரிவிப்பதாய்ச் சொல்லும் பஞ்
சாங்கத்தை வாங்கி அதில் நிறைய மஞ்சளை யரைத்துப்
பூசி வரட்டும். நாம் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை.

—புதுவை முரசு, 18-5-1931

